

De visioenen van Hildegard van Bingen

Hildegard schreef drie visioenboeken:

1. Scientia vias Domini (1141) boek I, II, III 26 visioenen
2. Liber vitae Meritorum (1158) zedenleer, **deugdenleer**
3. Liber Divinorum Operum (1163) 10 visioenen
Toneelstuk Ordo virtutum, ontwikkeling van de **deugden**

Scivias Boek I De mens in Gods schepping

Scivias Boek II Gods leiding aan de kerk, de
'gemeenschap der gelovigen'

In Boek III volgt: De gezamenlijke opbouw van
onze **hemelse woonplaats**
door **deugdbeoefening** onder
Gods leiding

1. Hildegard werd in 1098 geboren als het 10e kind van de adellijke familie Bermersheim te Bermersheim in het Rijnland. Ze was van jongs af aan helderziende. Toen ze 8 jaar was, werd ze naar het benedictijner klooster op de Disibodenberg gebracht, waar een vrouwenafdeling was. Hildegard werd daar abdis toen ze 38 was.

2. In het jaar 1141 (43 jaar) beginnen de grote visioenen, die in drie groepen komen (visioen van Latijn 'visio', gezicht, gezien door te schouwen, zoals je ook bv. herinneringsbeelden schouwt, in het innerlijk ziet). Ze krijgt de opdracht die op schrift te stellen en te verspreiden.

De vrouwenafdeling van het klooster begint te groeien en ze besluit een eigen klooster te stichten op de Rupertsberg bij Bingen, niet ver daar vandaan. Daar overlijdt ze als ze 81 jaar is.

3. Hildegard heeft veel gestudeerd en geschreven. Ze schreef een toneelstuk (Ordo virtutum, de ontwikkeling van de deugden), muziek en liederen. Boeken: naast het Liber scivias, Liber Vitae Meritorum, Liber Divinorum Operum ook over de natuur (Physica) en de geneeskunde (Causae et Curae).

4. Ze was in haar tijd alom bekend. Ze heeft reizen gemaakt in de omgeving om op uitnodiging van abten in hun klooster te preken.

5. De visioenen van Hildegard zijn uniek in de wereldgeschiedenis. Hun grootsheid komt overeen met de werken van Bach, de schilderijen van Rembrandt en in de literatuur de Divina Commedia van Dante.

6. Zij kwam als een Joodse profetes in een tijd dat het Christendom op zijn hoogtepunt was en de tekenen van verval zichtbaar werden; ze kwam om de mensen op een deugdzaam leven te wijzen. Zo keurde Hildegard de jodenvervolgingen alsook de kruistochten af. Ze schrijft honderden brieven en wijst koningen en bisschoppen op hun plichten. Ze heeft daardoor veel medewerking, maar ook tegenwerking ondervonden.

Hildegard in haar
eigen klooster op
de Rupertsberg

het hemelse
vuur, het leven-
de licht, als een
verwarmend
zonlicht, dat
hoofd en hart
doordringt

Hildegard
(kloosternaam
Hildegardis)

Scivias T 1

gouden achter-
grond als weer-
gave van hemel-
se betekenis
rood - liefde
blauw - denken

Volmar, haar
toegewijde ver-
trouweling en
secretaris, die
haar visioenen
en uitspraken
opschrijft

Hildegard werd genoemd: “Die Meisterin der **Selbstdarstellung**.”

Profetes. Om het hoofd van Hildegardis spelen vijf rode vlammen, waarvan er één reikt tot op haar borst. Het is de schittering van het hemelse vuur dat, volgens haar eigen woorden, plotseling vanuit de geopende hemel neerdaalt om haar hoofd en hart te doordringen. De achtergrond is van bladgoud. Goud is bij haar het symbool van het bovennatuurlijke, geestelijke leven, een uitvloeijing van Gods Geest, die de bron is van alle heiligheid in de mens. Deze miniaturen, ontstaan onder toezicht van de heilige zelf, is een duidelijke aanwijzing van de persoonlijke overtuiging van deze nederige vrouw, dat zij een geroepene was en dat zij als profetes moest optreden. Volmar was haar toegewijde secretaris. Hij zat in een klein bijgebouwtje met een opening in de muur en tekende op wat Hildegard zag en zei.

De zelfverwerkelijking

Hildegard werd genoemd: “Die Meisterin der Selbstdarstellung.” Duits ‘Selbstdarstellung’ betekent o.a. de ontwikkeling van je vermogens, de zelfverwerkelijking.

In de éérste eeuwen van het christendom stond de ‘geestelijke loutering’ (zuivering van zelfgerichtheid), de ‘vergoddelijking’ (geestelijke ontwikkeling; kerkvaders Origenes en Athanasius: "God is mens geworden, opdat de mens vergoddelijkt worde.") van de mens in het middelpunt en Hildegard verwijst daarnaar.

In die eeuwen bestond ook de Didachè: een boek met richtlijnen voor zedelijk gedrag.

Toch moest ze ook de leerstukken van het Paulinische christendom van de Westerse kerk noemen om de steun van de paus niet te verliezen.

Maar na de tijd van de intellectuele scholastiek (Thomas van Aquino) was er weer behoefte aan een persoonlijke geloofsbeleving en bij Hildegard lag daardoor de nadruk op het leiden van een deugdzaam leven door de leer van Jezus toe te passen, waardoor er een persoonlijke verstandhouding met Jezus groeide.

Na de scholastiek kwam er in de 12e en 13e eeuw een bloeitijd van christelijke mystiek in Europa. Bezoek voor de ontwikkeling van de mystiek in de 12e en 13 eeuw:

<https://www.geestkunde.net/vraag-en-antwoord/mystiek-in-de-12e-13e-eeuw.shtml>.

Bron wat betreft de betekenis van haar visioenen o.a. Frater Henri Boelaars OSB, 'Scivias van Hildegardis van Bingen'.

Didachè: kiezen voor de weg omhoog (deugdelijk)
voorkomen van de weg omlaag (ondeugd)

68c. Plato's vergelijking van de wagenmenner in zijn
Phaidros (Phaedrus) 1 de vier geestelijke vermogens

hoogste
hemel

hemel-
streek

aarde

De wagenmenner en beide paarden vormen een eenheid en
die verbeeldt het waarnemen, denken, voelen en willen.

Deugden: Na de scholastiek weer persoonlijke geloofsbeleving

Eerste eeuwen: Origenes, Athanasius, de Didachè.

In de Didachè een beschrijving van de weg omhoog en wat te doen om die weg te gaan; en de beschrijving van wat je moet doen om die weg te voorkomen. In de Didachè is de invloed van filosofen uit die eeuwen merkbaar, zoals Plato's beschrijving van de wagenmenner.

Voor de volledige tekst:

<https://www.geestkunde.net/kernpunten-geestkunde.shtml#wagenmenner1>

Jezus leidt de mensheid vanaf een berg.

Jezus: Wie Mij ziet, ziet de Vader.

Jezus' **belerende** gebaar met **leerboek** in de hand, draagt gouden schild met band van klei op de borst; de mens in de stof; bezet met edelstenen: profeten, leraren, gelovigen;

ochtend- en avondrood, in eeuwig draaiend rad: geestelijke ontwikkeling mensheid

Scivias T 19/III/1 de berg van het eerste visioen

hemelse achtergrond met sterren maar ook aards: Jezus bekleed met drie hoofdkleuren rood, groen, blauw (prismakleuren) bloem met wolk boven de berg; ijzeren berg: vergankelijkheid, beproeving, leidt tot ontwikkeling, met rode glans (liefde), gehuld in blauwe wolk (wijsheid, geloof): leerschool

'Berg': wie met tegenspoed leert om te gaan, zal voorspoed verkrijgen

Eerst begint Hildegard te spreken over God zelf, die als Jezus* in het Oosten van de stad Gods woont. Zij ziet daar een hoog oprijzende ijzerkleurige (grijswitte) rots, van bovenaf gezien voorgesteld door blauwe en witte cirkels.

De witte wolk is hier voorgesteld als aan bloem in het midden waarop de troon van God staat. De verklaring zegt van de rots, dat die de Vreze (hoogachting) voor God is, de grondslag van alle bovennatuurlijke kennis.

Boven de rots ziet Hildegard een witte wolk zweven, beeld van de gave der Wijsheid. Op die wolk staat Gods troon, wat herinneringen oproept aan het eerste visioen. We kunnen niet direct zien of het om God de Vader gaat of om Jezus. Maar zegt Jezus niet in Johannes 14:7-14: "Wie Mij ziet, ziet de Vader?" [Ik mocht de voortkomst van mijzelf als menselijke geest zien als een verdichting uit en in de goddelijke algeest: de 'Vader', waarin de goddelijke eigenschappen (de vermogens) in áánleg aanwezig zijn. Gods heilige geest als geest in Jezus is zo'n zelfde verdichting, maar in geheel ontwikkelde toestand.]

Op de borst van Jezus is een gouden schild waarover een bruine band loopt: het leem waaruit de mens is gevormd, dat God 'op zijn hart draagt': God kent de 'zondige' mens, heeft hem lief en helpt hem de deugden te ontwikkelen.

De edelstenen die de leem omlijsten zijn de profeten en helpers. De Eeuwige heeft alle mensen voorbestemd engelen te worden.

De vergankelijkheid van de wereld leidt de geest in beproevingen; door die te overwinnen groeit de menselijke geest naar volwassenheid.

Iconografische betekenis van 'berg': wie met tegenspoed leert om te gaan, zal voorspoed verkrijgen. De zelfverwerkelijking als geestelijke beproeving, leidt naar de top.

De ijzeren berg wordt al beschreven in het 2e visioen in het eerste boek: Scivias T 2/I,1. Van de 35 visioenen beschrijven er 9 een geestelijke ontwikkeling door het bestijgen van een berg of ladder en 9 beelden Jezus af als geestelijke leraar met zijn boek en belerend handgebaar.

*Johannes 1:1-5

In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. Het was in het begin bij God. Alles is erdoor ontstaan en zonder dit is niets ontstaan van wat bestaat. In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet begrepen.

Grieks 'logos': denken, gedachte, woord, spreken, gesprek; m.a.w. 'logos' is 'geestelijke werkzaamheid'.

Jezus is afgebeeld als een 'retor', iemand die een overtuigende redevoering houdt of zijn leer verkondigt, ook schriftelijk bedoeld.

De naam voor redenaarskunst in de Oudheid is retorica. Dit woord komt uit het Oudgrieks, waar het 'spreker' of 'leraar' betekent, en verwijst naar de kunst van het overtuigend spreken en schrijven in het openbaar.

Synoniemen: Andere synoniemen zijn redenaarskunst of welsprekendheid.

Beoefenaar: Een beoefenaar van deze kunst werd een redenaar of retor genoemd. Het handgebaar met twee gestrekte vingers is: verkondiging van de leer, van de waarheid.

Dit gebaar komt op tien miniaturen voor (van de 45).

Het zegenende gebaar - was de volle, open hand - op één miniatuur.

Eén miniatuur toont de gekruisigde Jezus.

Om Jezus heen is een band met de kleuren rood-geel-rood. Zij duiden op ochtendrood, middag en avondrood, het verloop van een etmaal, wat in een kringloop oneindig doorgaat, nodig voor de geestelijke groei van de mensheid.

aham pfunditatem expositionis libros
ut p̄dixi sentent. uiribusq; receptis. de
egritudine me erigens uix opus istud
decem annis consummans ad finem
p̄dixi. In diebus autem h̄ilaryci
moguntini archiepi. 7. Conradi roma
noum regis 7. Gilonis abbatis in
monte beati d̄ysibodi pontificis.
sub papa cregemo he uisiones 7 uerba
facta sunt. Et dixi 7 sc̄psi hec n̄ secundu
admonitionē cordis mei aut uultus ho
minis. sed ut ea in celestib' uidi. audiui
7 p̄cepi. p̄secuta misteria d̄i. Et iterum
audiui uocem de celo michi dicentem.
Clama. 7 scribe sic.

Incepit capitula libri sc̄p̄as
simplicis hominis
Capitula p̄nc̄ uisionis p̄nc̄ partis.

De fortitudine 7 stabilitate eternitatis
regni dei. Sc̄p̄as T 2/I, 1
ii. De timore domini.
iii. De his qui paupes sp̄s sunt.
iiii. Quod uirtutes a d̄o uenientes. timores d̄i
7 paupes sp̄s custodiunt.
v. Quod agnitioni d̄i abscondi n̄ possunt
studia actuum hominum.
vi. Salomon de eadem re.

de deugd 'Hoogachting
Gods', oorzaak van het
begin van de weg om-
hoog

De aarde als geestelijke leerschool voor de mens

'De weg der gerechtigheid
voert tot ware aanschouwing.'

de vleugels van Gods macht
(zilver-blauw: licht, wijsheid)

God (goud-rood: vuur, liefde)

de stroom van Gods ingevin-
gen aan Hildegard: visioenen

zeven heuvels, ijzerkleur: het
willen, handelen van de mens
tien x twee hoofden: ijverig
en lauw door de vrije keuze
tien: volmaaktheid

geesten die de weg omhoog
gaan

Hildegard zieneres
sterren: de gelovigen
blauw: inzicht, geloof

De doordringende Stem sprak: “Gebrekkige mens, stof van aardse stof, roep en spreek er over, hoe men in de verlossing die alles herstelt, binnengaat. Stort jezelf uit als een overmatig rijke bron en laat deze van geheimen zwangere leer uitstromen, opdat door deze vloed de priesters worden opgeschrikt, die hun plicht verzaken en ook nog vanwege de ‘zonde van Eva’ jou als vrouw minderwaardig vinden.

Wat je nu hoort en ziet, ontvang je door de hemelse Rechter zelf en dit word je van bovenaf gegeven, waar dit sterke licht steeds weer onder de voeten van de Lichtende, die zetelt op de troon, in volle klaarheid opvlamt. Verkondig wat je nu hebt geleerd, hoe God die Zijn schepping met macht en goedheid regeert, al degenen die Hem hoogachten en deemoedig dienen, overstroomt met hemelse verlichting en hen zo, áls zij volharden [vrije keuze] op de weg der gerechtigheid [zelfverwerkelijking], voert tot de vreugde van de ware aanschouwing” [hereniging].

[Jacob Boehme: De enige weg naar God is een nieuw gemoed.]

Zij ziet een hoge berg met de kleur van ijzer. Deze kleur is een van de kernbegrippen in haar miniaturenserie. Hier is ijzer weergegeven met de kleur grijs, later zal dit bladzilver zijn (grijs - zilver - blauw = wijsheid).

Die ijzerkleurige berg is door lijnen in zeven heuvels verdeeld. Zo is ook de berg Sinaï de troon van God. Trouwens in alle religies - tot in die der alleroudste tijden toe - heeft de mens de Godheid boven op bergen gezocht (zoals de berg Meru en Sion). Zo ook hier: God gebruikt de berg als Zijn zetel en Hij verschijnt volledig in een gouden kleur, die nog sprekender is door de rode lijnen (goud - rood: liefde) die licht en vuur weergeven.

De Stem zegt, dat God diegenen met Zijn hemels licht overstroomt, die Hem vrezen (Oudnederlands ‘vrezē’: ‘hoogachten’) en deemoedig dienen. Door twee geesteshoudingen (zelfverwerkelijking) welke in de gelovige moeten samengaan, wil God zich met hem verbinden (hereniging).

De psalmist zegt van deze deugd: de Vreze des Heren is het begin van alle Wijsheid (Ps. 110). In een van de laatste visioenen van Scivias is de grote betekenis van deze deugd te zien, doordat zij daar bij de gaven van de H. Geest wordt behandeld, omdat de Mensenzoon haar als garantie van Zijn zending heeft aangehaald (Luc. 4:18 - Is. 61:1-2). Hier is deze deugd voorgesteld als een mensenfiguur die geheel overdekt is met een gekleurde tule, waarop aan alle kanten open ogen zijn aangebracht. Daardoor is haar waakzaamheid tegen het kwaad en haar streven naar het goede duidelijk aangegeven (ogen: waarnemen en vervolgens overdenken, doorvoelen en besluiten).

De tekst van Scivias zegt: Allen die God vrezen (hoogachten), worden door Gods genade verlicht om hun goede werken te kunnen verrichten. Maar de mystieke begenadiging, rechtstreeks komend uit Gods licht, is alleen voor hen die dit geschonken krijgen als een charismatische gave ten bate van heel de geloofsgemeenschap.

In de zeven heuvels in de berg zijn tien maal twee hoofden in een venster afgebeeld, waarbij blijkt dat het ene hoofd twee rode koontjes heeft en het andere bleek is. Dit laat zien dat er geesten zijn die gezond zijn en volharden op de weg der gerechtigheid, terwijl anderen lauw en slap zijn (de innerlijke tweestrijd in de mens op ieder der zeven stappen van de geestelijke ontwikkeling). Ja, zegt de verklaring van Hildegard, Gods kennis kent de waarde van iedere geest. De ‘vrije keuze’, waardoor die tweestrijd ontstaat, speelt een belangrijke rol in het betoog van Scivias.

De vleugels zijn de ‘grote vleugelen’, de tot ontwikkeling gekomen geestelijke vermogens, waardoor de mens zich in de geestelijke wereld kan bewegen. Zij overschrijden hier het kader van de tekening, wat aangeeft dat zij geestelijk zijn bedoeld en tot de eeuwige oneindigheid behoren.

Bergen. Vader Abraham bestijgt met Izaak de berg Moria.

Mozes gaat de berg Sinaï (Horeb, chereb: zwaard, onderscheid) op om God te aanschouwen en de berg Nabo om het beloofde land te zien.

In Jeruzalem staat de tempel op de berg Sion. Jezus moet de berg Golgotha beklimmen. In India de mythische berg Meru. Op de berg Fuji in Japan wonen geesten en goden (Sjintoïsme).

Swedenborg: De engelen wonen op bergen van aarde (heuvels) in paradijzen, parken. Hoe hoger op de berg, hoe geestelijker de engelen.

Spanningsreeks der metalen: ijzer, lood, tin, zink, koper, kwik, zilver, goud. IJzer oxideert (roest) het makkelijkst, goud niet.

De doordringende Stem sprak:

“Wat je nu hoort en ziet, ontvang je [...] door de hemelse Rechter en word je van bovenaf gegeven, daar, waar dit sterke licht steeds weer onder de voeten van de Lichtende, die zetelt op de troon, in volle klaarheid opvlamt.

Verkondig wat je nu hebt geleerd, hoe God, die Zijn schepping met goedheid en macht leidt, al degenen die Hem hoogachten en deemoedig dienen, overstroomt met hemelse verlichting en hen zo,

- als zij volharden op de weg der gerechtigheid (zelfverwerkelijking),
- voert tot de vreugde van de ware aanschouwing (hereniging).”

De opmerking ‘als zij volharden op de weg der gerechtigheid’ wijst op de vrije keuze van de mens: besluit je te volharden op die weg of niet?

Wat de betekenis van de ijzeren berg als aardse leerschool betreft, geldt:
“Eigen ervaring is de beste leermeester.”

Marcus Tullius Cicero, Romeinse filosoof (106 - 43 v.Chr.)

De eigen verantwoordelijkheid, doordat de mens vrij is een eigen keuze te maken en daarnaar te handelen, staat bij Hildegard in het middelpunt. Veel mystici leggen de nadruk op de persoonlijke en vrije keuze om het goddelijke te zoeken of te ervaren en Hildegard sluit zich hierbij aan.

De 'val' (afdeling)
van de mens door
de **vrije keuze**

trouw gebleven
engelen, mensen
goud: liefde
zilver: geloof

'Lucifer', de zelf-
gerichte, met na-
volgers; houden
hun licht voor zich-
zelf: verduistering

maar allen bezitten
een verborgen, gou-
den kern, dus toch
toekomstig heil voor
allen!

Scivias
T 20/III/1

het licht van
de gelovigen,
gericht op God

de gouden
Bron: God

de chaos van
de ongelovigen:
door zelfge-
richtheid geen
ordelijke ge-
meenschap

de duistere
gebieden, het
'Noorden'

De tiende miniatuur toonde dat de engelen zijn geschapen toen God sprak “Het worde licht”. Hier worden zij voorgesteld als gouden sterren tegen een zilveren achtergrond. Dit zilver wijst op het licht van het geloof (wijsheid) dat ieder schepsel dat in God gelooft, aanneemt, zowel engelen als mensen. Het goud wijst op hun liefde.

Doch de hemelse geesten bleven niet allemaal engelen van het licht. Een aantal onder hen hield [door hun vrije keuze] op Gods ongeschapen Schoonheid aanbeddend te beschouwen en keek naar zichzelf. Zij raakten verstrikt in en verduisterd door hun hoogmoed. Daardoor moesten zij naar ‘het Noorden’, de duistere wereld, v r van het aanschijn van God. Hun schittering veranderde in duisternis [doordat zij hun licht voor zichzelf hielden. Zo bouwden zij de schemergebieden in de geestelijke wereld op, waar zij op den duur zichzelf niet meer uit konden bevrijden, waarop Gods heilige geest besloot zich door zijn veroordeling en terechtstelling ‘onder de misdadigers te laten rekenen’ waardoor hij hen in hun eigen wereld kon bezoeken en bevrijden (o.a. Jesaja 49:8-9, Zacharias 9:11, Mattheüs 12:39-40, 1 Petrus 3:18-22, Efeziërs 4:7-10)]

Deze miniatuur, waarop de eerst gouden sterren in een soort kolk door hun zelfgerichtheid naar beneden laten trekken en steeds meer uitdoven en duisterder worden, is door haar eenvoud van compositie, klaarheid van symboliek en harmonie van kleuren   n van de duidelijkste van de serie.

De vrijheid om zelf te kiezen goed gebruiken, door deugdzzaam te leven

Oudned. 'deugd': goed zijn, krachtig zijn, passend zijn

Hildegards deugdbegrip 'virtus'

vir (Latijn): man (Germaans: 'weer': man; 'wereld': weer-al-tid)

vis (Latijn): kracht (vis vitalis: levenskracht)

vir-ilitas: 'man-kracht', 'daad-kracht', deugdelijkheid

vir-ginitas: deugdelijkheid, zuiverheid

vir-idity: groening, groeikracht

vir-escere: vervuld van leven, bloeien, groeien

vir-tus: deugd in de zin van krachtige **naleving van de zedelijke gedragingen** (leidt tot zelfverwerkelijking), die nodig zijn om de levenswijze van de mens af te stemmen op de goddelijke scheppingsorde (voor hereniging); m.a.w.: deugdbeoefening leidt tot geestelijke ontwikkeling: ontwikkeling van de geestelijke vermogens en vervolgens tot hereniging met God.

Echter: om zich deugdelijk te kunnen gedragen, is de **vrije keuze** van de mens een voorwaarde, anders is het een gewoonte of plichtmatigheid.

Indo-europese talen (ontstaan in Anatolië, Armenië, Donbas): Sanskriet tak (taal van de Ariërs, de heren, India), Afgaans/Persische tak, Grieks/Romeinse tak, Slavische tak, Keltische tak en de Germaanse tak

Latijn vir is in de Germaanse taaltak: 'weer', 'man', mens (Wehrmacht, weerwolf, 'wereld': 'weer-al-tid', 'weeraldi': de eeuwigheid van de mens)

In het Oud-Grieks: Pythagoras' tetra-ktys: viergroep $1+2+3+4=10$

tetra-gonos: vierhoekig, vierkant, sterk, volmaakt

Oudnederlands 'deugd': goed zijn, krachtig zijn, passend zijn

Ergens 'vierkant' achter staan: iets volledig beamen.

vermogen deugd

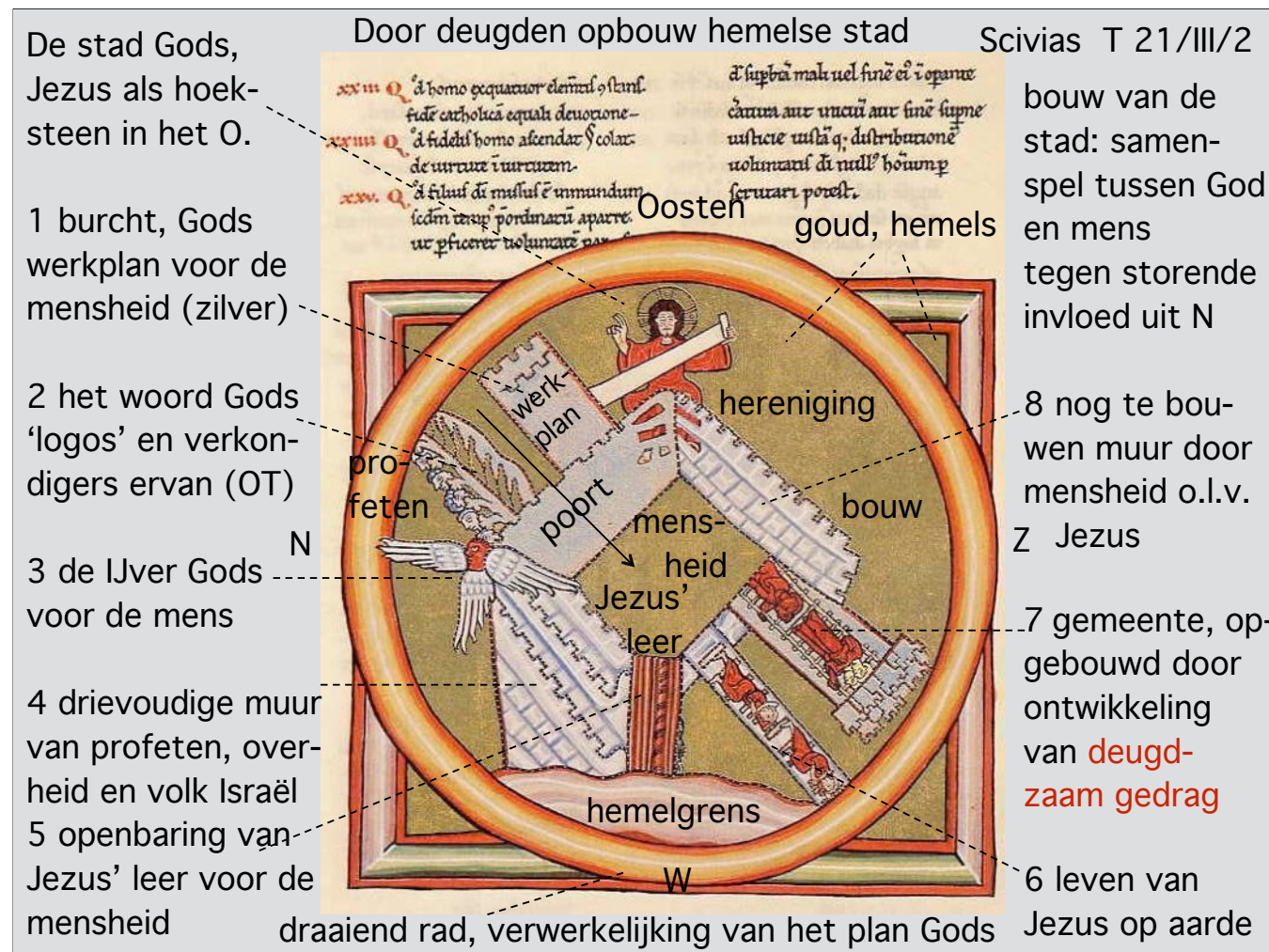
waarnemen - aandacht

denken - begrip

voelen - liefde

willen - geduld, vastberadenheid, volharding

In de eerste eeuwen van het christendom bestond er het boekje met gedragsregels voor het alledaagse leven voor christenen: de 'Didachè' (onderricht). Het gaf aanwijzingen voor 'de twee wegen': hoe te voorkomen dat je de weg van het kwade opgaat en hoe je op de weg naar het goede blijft.

Het hemelse Jeruzalem, van Hebr. Jeroe-sjalajim, stad van Salem (Kanaänitische god). Vierkant: de aarde; cirkel: de hemel.

Een stad is een woonplaats (rustpunt, eindpunt van de reis), waar aan het zwerven (de ontwikkeling) een einde is gekomen. De stad wordt door vier muren omringd.

1 Burcht. De eerste muur is door God gebouwd en heeft een ingang. Naast de poort in de eerste muur staat een brede toren met kantelen, die Hildegard de toren van 'het werkplan van God met de mensheid' noemt.

2 Naast de poort is de boom van het woord Gods, op iedere tak is een Joodse profeet, door wie Gods geest het woord sprak, om het werkplan uit te voeren door het Joodse volk te leiden.

3 De IJver Gods is een rode (liefde) kop (bewustzijn) met drie zilveren vleugels (twee voor het denken) en een, die staart voor het willen. Het is de Logos: het denken, gedachte, woord, spreken - m.a.w. Gods geestelijke werkzaamheid. De 'IJver' Gods is een engel, die aandachtig is en werkt om de mens, Gods kind, te begeleiden.

4 Drie muren: opgebouwd door het Joodse volk, het Israëlische bestuur en koningen en de profeten; of de Thora, Tenach en Talmoed.

5 De rode kolom aan het einde is een zinnebeeldige weergave van de openbaring van Jezus' leer op het einde der tijden(!). Jezus zit er tegenover, op de banderol zijn leer, zijn hand maakt het belerende gebaar: leermeester van de mensheid.

6 De derde muur is sinds Jezus' optreden door de gelovigen gebouwd.

De 6e kolom geeft het leven van Jezus op aarde weer en zijn leringen, uitgebeeld door leerlingen die met stenen een trap beklimmen om de muur te bouwen ('trap' betekent: geestlijke ontwikkeling).

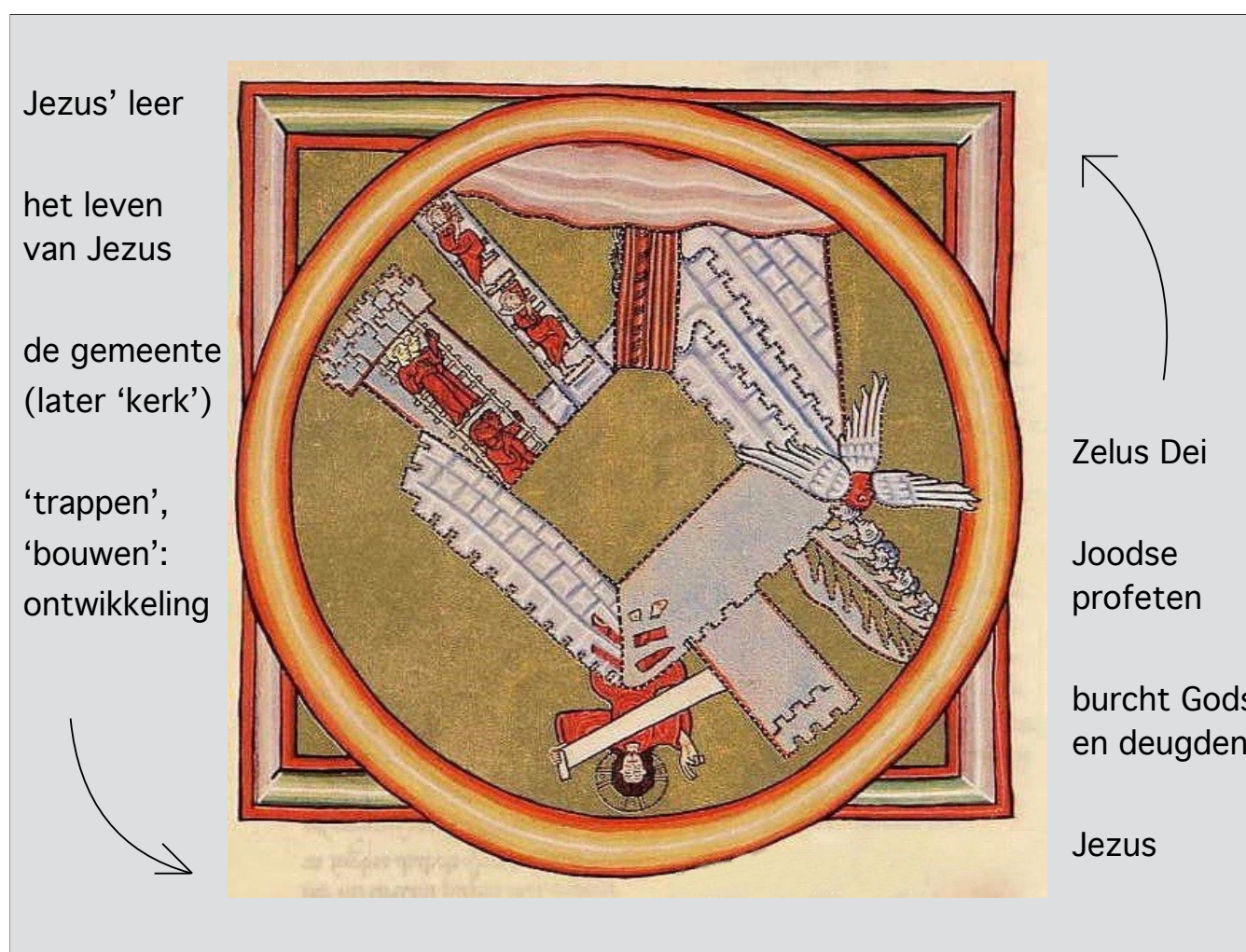
7 In de stad staat een 'kerk' van Grieks *ekklèsia*, de 'geroepenen': de geloofsgemeenschap (later kreeg 'kerk' de betekenis van het Griekse *kyriakè*, 'huis van de Heer', het instituut)

Gelovigen bouwen eraan en brengen langs ladders stenen naar boven (geestelijke ontwikkeling door deugdzaam gedrag). Als de 'gemeenschap' voltooid is, zal Jezus terugkeren.

8 Aan de laatste muur wordt in deze tijd gewerkt.

Van een vierkant kunnen de afmetingen nauwkeurig worden gemeten waardoor we een heel, natuurlijk getal krijgen. Van een cirkel worden zowel de omtrek als het oppervlak berekend met een irrationeel getal, π , wat een breuk is die doorgaat tot in het oneindige, waardoor zo'n getal niet kan worden gemeten. Het is op aarde in feite onbestaanbaar. Daardoor heeft een cirkel een geestelijke, een vierkant een aardse betekenis.

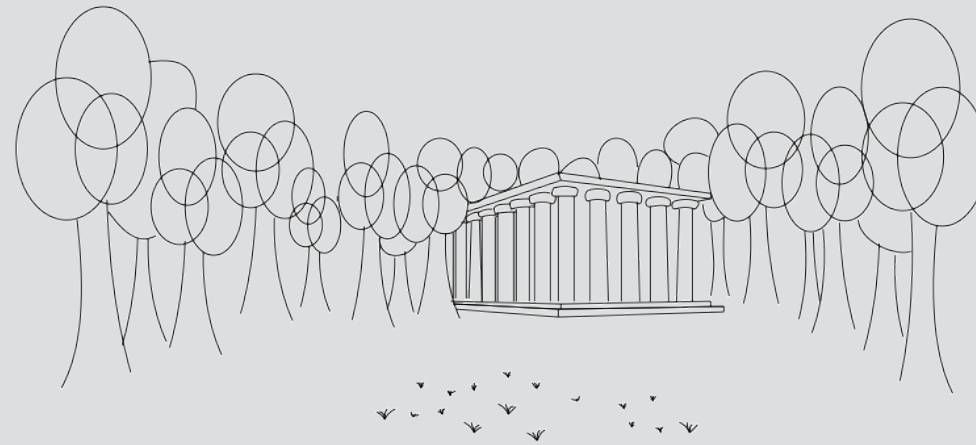
Een cirkel op een vierkant betekent dat de arbeid in het vierkant (de aarde) de cirkel (de hemel) tot gevolg heeft. De cirkel overschrijdt het kader van het vierkant: het hemelse is op aarde onzichtbaar.

De tijd waarin wij ons nu bevinden, de W-Z en Z-O muur linksonder.

Zo is duidelijker zichtbaar dat zowel het leven van Jezus alsook de kerk, ladders betekenen voor de opgang naar God. Die ladders moeten door de gelovigen zelf worden beklommen door het volgen van de leringen van Jezus.

74. Wisselwerking tussen boven en beneden
Schoolgebouw aan de weide, thuis in de geestelijke wereld

De aarde hier beneden, een kostschool voor de mens

Mijn eigen ervaringen met het bestaan van gebouwen in de geestelijke wereld.

Door vervoering kwam ik in de geestelijke wereld terecht in mijn eigen wereld op een groene weide, waar een schoolgebouw in de vorm van een Griekse tempel door een bosrand heen naar voren stak.

Voor de volledige tekst bezoek: <https://www.geestkunde.net/kernpunten-geestkunde.shtml#wisselwerking>

Een andere keer kwam ik in mijn eigen tuin, maar met mij rug naar mijn huis aldaar.

Ook mocht ik een keer in het schemergebied een naargeestige, vervallen stad bezoeken, waar ik treurige mensen ontmoette.

uolat. n̄ q̄ntū p̄misione mea con
cedit. Qui aut̄ acutal̄ aures ut̄ioris
intellectus habet. hic ī ardente amo
re specula mea ad uerba hec anhelat.
& ea ī sciencia animi sui conscribat.

**Capitula tertie uisionis tertie
partis.**

Quod diuine uirtutes sub lege
pullulant. noua lege plurimū
fructum afferunt.

Quod uoluntate diu uirtutes ope
rant̄ ī hominib⁹.

De statu amoris celestis. discipli
ne uerecundie. mulctis uictorie.
& q̄d significat.

De habitu caritatis & q̄d significat.

Specialit̄ de amore celesti & habi
tu ei⁹ & q̄d significat.

Specialit̄ de disciplina & habitu
ei⁹ & q̄d significat.

Specialit̄ de uerecundia & habitu
ei⁹ & q̄d significat. **I** significat.

Specialit̄ de mīa & habitu ei⁹ & q̄d.

Specialit̄ de uictoria & habitu ei⁹.
& q̄d significat. **S** significat.

De statu patientie & gemit⁹ & q̄d.

De habitu caritatis & q̄d significat.

Specialit̄ de patientia & habitu
ei⁹ & q̄d significat.

Specialit̄ de gemitu & habitu ei⁹
& quid significat.

de **zeven** ga-
van de heilige
geest in en bij
de burcht van
Gods raadsbe-
sluit: het uit-
gangspunt

6 Geduld, volharding

The diagram illustrates a traditional Indian temple floor plan, specifically a Shiva temple. It features a central square area (1) surrounded by a circular area (2) with four pillars (3) and a central figure (4). The diagram is labeled with numbers 1 through 5.

de deugden van Jezus' Bergrede en gelijkenissen

“Lech lecha,” wat gewoonlijk wordt vertaald met: “Ga weg uit je vaderland en ga naar het land dat Ik je zal wijzen,” maar die Hebreeuwse woorden kunnen ook worden vertaald met: “Trek je terug uit de wereld en kom tot jezelf!” (in je eigen

binnenwereld).

[Doordat het oude Hebreeuws een medeklinkertaal is, moeten de klinkers zelf worden gekozen, waardoor deze uitspraak op meerdere wijzen kan worden vertaald.]

Genesis 17:1 [Jahweh tegen Vader Abraham]

Ik ben God, de Almachtige.

- Leid een onberispelijk leven [de zelfverwerkelijking als de weg]
- en leef in verbondenheid met mij [de weg naar hereniging].

(onberispelijk is: deugdzaam)

1 De deugden in de toren van
Gods plan met de mensheid

Scivias
T 23/III/3

“... de innerlijke barmhartigheid van onze God,
waardoor Hij uit de hoogte naar ons zal omzien.”

gods-
liefde
(v)

zelf-
tucht
(v)

beschei-
denheid
(v)

barm-
hartig
heid (v)

zelfover-
winning
(m)

zij draagt Jezus
in het hart

voltooiing

de **bedwinging**
van de draak, die
eigen, nog onbe-
heerste, mense-
lijke eigenschap-
pen weergeeft:
de ondeugden,
zelfzucht, heb-
ben heerszucht

“Zichzelf te
overwinnen,
is de grootste
van alle over-
winningen.”

Plato

Aan het einde van het derde visioen zegt Hildegard, dat Gods goedheid door al deze deugden tot de harten van de mensen wil spreken en hen wil vermánen (zij zijn dus vrij om te kiezen) hun ondeugden te overwinnen en zich tot het goede te verheffen.

2 De boom van Gods 'Woord', logos: geestelijke werkzaamheid, een 'bloeiende boom': de **levensboom** → amandel:· menora.

duif (h. geest) met maan, weerschijn van de zon, zinnebeeld van de heilige Geest Gods, aanwezig op aarde

het vuur van de heilige Geest Gods

de aartsvaders van Israël en Mozes, houden boekrol vast

Scivias
T 24/III/4

verkondiging van Gods woord door:

huidige verkondigers (zoals Hildegard)

de profeten van Israël met een vlam van Gods heilige Geest: de aankondiging van Jezus' komst (vooral Jesaja)

Op de eerste muur bevindt zich een boom met takken en op iedere tak zit een profeet. Op de plaats van de boomtop bevindt zich een vogelnest waarop een duif die een lichtstraal in de vorm van de maan in haar snavel houdt. Deze hemelse lichtstraal is de inspiratie van de heilige Geest, die door de oude zieners heen heeft geprofeteerd.

Maar ook na de Menswording van de heilige geest in Jezus, is de openbaring doorgegaan; apostelen, geestelijke vaders, martelaren, maagden en belijders hebben eveneens onder geestelijke leiding van de heilige Geest door hun getuigenissen en profetieën de boom van het Woord Gods volledig gemaakt. Daarom zien we in de vlammen die aan de boom ontspringen kopjes uitgebeeld waarvan de drie bovenste met een boek (ze hebben allemaal rode konen van godsijver).

In de Oudheid begreep men niet hoe uit de bloesem van een boom een vrucht voortkwam - de bevruchting van de vrouwelijke bloem door stuifmeel uit de mannelijke bloem, gebeurde immers onzichtbaar. Het moest dus wel het werk van een god zijn en die god kreeg de naam Tammuz (zinnebeeld T). Tammuz was de lentegod of boomgod, die in de herfst stierf en in de lente weer uit zichzelf tot leven kwam, om de mensheid met zijn vruchten te voeden.

(De eerste boom die in de lente bloeit, met witte bloesems, is de amandelboom, die als levensboom als de menora wordt weergegeven.)

Overeenkomstig voedden de profeten de mensheid met wijze woorden en voedde Jezus (door wie Gods heilige geest sprak) de mensheid met zijn leer, en die bovendien ook aan een 'boom' stierf en wederopstond. Zo werd ook Jezus met

de levensboom verbonden en daarmee met het zinnebeeld ervan: een stam met halverwege twee korte takken ⋈ .

Door vermenging van de T van Tammuz met het Griekse kruis ⋈ ontstond eind 3e eeuw het Latijnse kruis ⋈ . Dit kruis voerde Constantijn in om de door hem gestichte algemene christelijke kerk een eigen zinnebeeld te geven. Een eeuw later vertaalde Hiëronimus het Griekse 'stauros': paal uit de evangeliën met het Latijnse 'crux': kruis, dat daarna door kunstenaars werd aangegrepen en populair gemaakt.

3 De IJver Gods (waar doorheen Gods heilige Geest werkt)
(Grieks 'logos': denken, gedachte, woord, spreken, gesprek
m.a.w. 'geestelijke werkzaamheid', de ijver Gods)

Scivias
T 26/III/5

Het Latijnse woord 'zelus' betekent: doelgerichte (denken), krachtige inspanning (willen).

In de iconografie betekent een los 'hoofd', zonder lichaam: zuiver geestelijk; 'vogelvleugels' betekent: geestelijke vermogens.

Hier wordt een geestestoestand aangegeven, dat de goddelijke algeest in zichzelf doelgericht met zijn geestelijke vermogens werkzaam is.

De betekenis van het gevleugelde hoofd zou kunnen zijn: de beide vleugels geven het willen weer, de voortbeweging en de staart geeft de vliegrichting door het denken aan; het rode hoofd is de liefde als de kern, het hart van de geest, de ogen vertegenwoordigen het waarnemen.

De afbeelding komt o.a. overeen met de Azteekse Quetzalcoatl, de gevederde waterslang met eenzelfde betekenis.

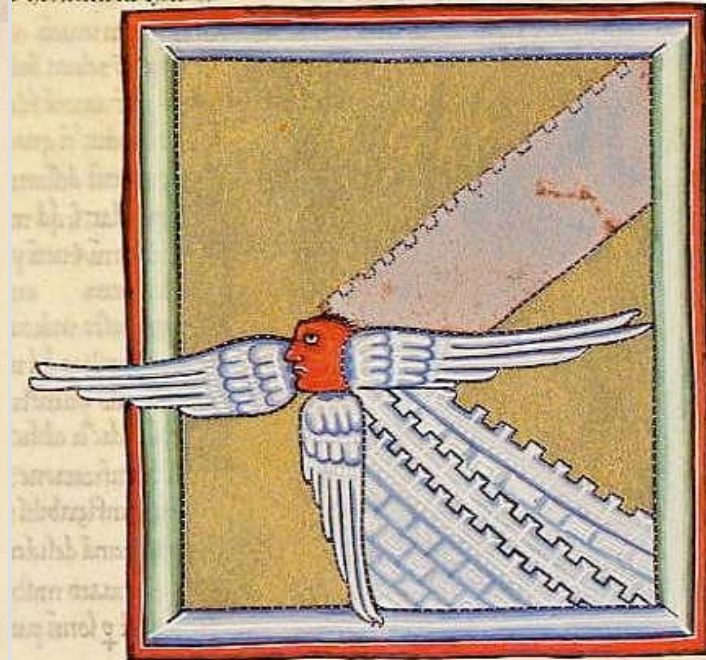
Hoe de eigenschappen van de algeest eerst in de menselijke geest en daarna in geestgedaante en lichaam tot uitdrukking komen (T11)

Scivias T 11/II,2

Scivias T 26/III/5

de ongevormde oertoestand en
de daaruit gevormde toestand

de zinnebeeldige weergave van de
geestelijke vermogens op zich

De afbeelding van de Zelus Dei komt in betekenis overeen met de menselijke gestalte in Scivias T 11/II,2 in het 2e Boek van Scivias.

Het licht en de warmte doorstroomden elkaar en bleken zo doordringend en doordringbaar te zijn, en vormden samen de menselijke vorm doordat licht en warmte beide ook vormbaar zijn. Met al die eigenschappen hangen ook de geestelijke vermogens samen: waarnemen is vormbaar licht, denken zelfvormend licht, voelen vormbare warmte, willen zelfvormende warmte.

In Scivias T 11 vertegenwoordigen de organen van het hoofd (de opnemende zintuigen) het waarnemen, de ontledende organen van de buik het denken, de voedende organen in de borst het voelen, de bewegende ledematen het willen.

Het verschil is dat in T 11/II,2 de vermogens in de gevormde toestand zijn weergegeven als menselijke gestalte, terwijl de vermogens in het 3e Boek in T 26/III/5 zuiver zinnebeeldig zijn weergegeven in de ongevormde geestestoestand, die in het 2e Boek alleen als lichtende warmte aanwezig is: blauw licht als het waarnemen en denken, en rode warmte als het voelen en willen.

Beide verbeelden ze: geestelijke werkzaamheid... 'logos'

De Griekse filosoof Herakleitos introduceerde het begrip 'logos' in de filosofie om de rationele structuur van de kosmos te beschrijven. Verschillende andere filosofen hebben het begrip later verder ontwikkeld: Plato en Aristoteles gebruikten het voor het menselijk redevermogen, de Joodse filosoof Philo van Alexandrië paste het toe op het goddelijke, ordenende principe.

Heracleitos: beschouwde de logos als het universele, rationele principe dat de orde en samenhang in de wereld ('kosmos' ingevoerd door Pythagoras) regelt.

Plato en Aristoteles: gebruikten de term om te verwijzen naar het menselijke vermogen tot rede en kennis.

Philo van Alexandrië: integreerde het Griekse begrip in de joodse theologie en zag de logos als een goddelijk, scheppend principe dat als intermediair tussen God en de wereld fungeert. In het Hebreeuws is 'logos' 'dabar': denken, gedachte, woord, spreken en handelen.

Als bevestiging wordt de betekenis van het door de kerk ingevoerde leerstuk van de Drie-eenheid door de stem als volgt uitgelegd:

1 “Het allerhelderste **licht** ... is zonder smet van **bedrog** (: waarheid) ... en duidt de Vader aan.

licht → waarheid: Vader → denken

2 Het allerzoetste **vuur** ... is zonder smet van **sterfelijkheid** (: levenskracht) en zonder smet van **duisternis** (: bewustzijn) ...

en duidt de Heilige Geest aan.

vuur → bewuste levenskracht: Heilige Geest → waarnemen, willen

3 De **mensengestalte** ... is zonder smet van **verharding** (: zachtmoedig) ... en duidt de Zoon aan, uit de Vader geboren.”

gestalte → zachtmoedigheid: Zoon → voelen

‘drie-eenheid’: Gods geestelijke werkzaamheid, de geest als de bewuste levenskracht (waarnemen en willen), die overdenkt en doorvoelt

Over de drie personen

Daarom zie je een allerhelderst licht, dat zonder smet van begoocheling (misleiding, onwaarheid), zonder smet van verduistering (gebrek aan inzicht) en zonder smet van bedrog (onwaarheid) de Vader aanduidt. (Vader, licht ~ denken).

En daarin de mensengestalte in de kleur van saffierblauw, die zonder smet van verharding (harteloosheid), zonder smet van (gevoelens van) afgunst en zonder smet van onrechtvaardigheid de Zoon openbaart, die vóór de tijden als God uit de Vader is geboren en in de tijd als mens is geïncarneerd. (Zoon ~ voelen)

Datgene wat geheel brandt met een allerzoetst rood vuur, een vuur zonder smet van dorheid (levenloosheid), zonder smet van sterfelijkheid (levenskracht) en zonder smet van duisternis (bewustzijn) wijst op de heilige geest (heilige Geest ~ bewuste kracht: waarnemen en willen), waaruit dezelfde eniggeborene van God (Jezus), naar het vlees ontvangen en uit de maagd in de tijd geboren, een licht van ware helderheid in de wereld uitgoot.

Maar dat dit heldere licht geheel dit rode vuur doorstroomt en ditzelfde heldere licht en rode vuur weer samen de hele mensengestalte doorstromen, zodat het één licht in één kracht van mogelijkheden vormt; wat betekent dat de Vader, die de rechtvaardigste gelijkwaardigheid is, niet zonder de Zoon en niet zonder de heilige Geest bestaat ... de goddelijke eenheid is onafscheidelijk in deze drie ‘personen’ van kracht ...

Waar dit 'Woord' (Gods geestelijke werkzaamheid in Jezus) al het goede tot stand bracht, hen door zijn zachtmoedigheid naar het leven terugvoerde, die door de onreinheid van zonde verworpen waren en die niet meer in de heiligheid, die zij verloren hadden, in staat waren terug te keren (Jezus ~ voelen) ('de geesten die zuchtten in de duisternis' 1 Petrus 3:19).

Want door deze levensbron (Jezus) kwam de moederliefde van Gods omhelzing tot ons die ons tot leven voedde en die onze helpster (parakleitos) in gevaren is en die de diepste en allerzoetste liefde is, door ons boetvaardigheid te leren (Jezus ~ voelen).

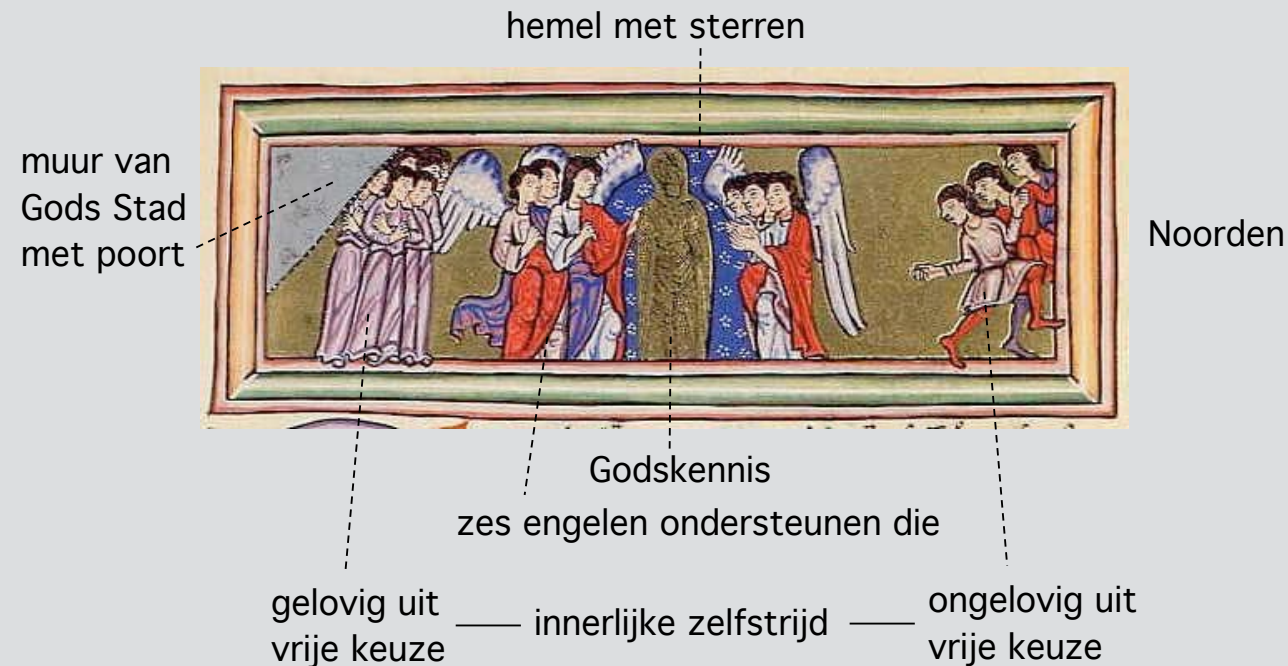
Hildegard ziet dat de geheimen van God de absolute oorsprong zijn van alle schepselen. In de diepte ziet ze een oerkracht die al het geschapene heeft geplant: 'Deze volheid heeft met een grote kracht stroompjes van kracht geplant'. De volheid van Gods levenskracht heeft beekjes geplant. Ieder schepsel heeft een 'beekje van kracht' (krachtbron), dat ontspringt aan de volheid van Gods levensstroom.

In dit visioen ziet ze dat de schepping niet is ontstaan uit het niets. Ze schouwt de geheimen van God als een levensbron, als een volheid waar al wat leeft uit voortkomt. Hildegard schouwt, dat de oorsprong van de dingen niet in de dingen zelf ligt. De schepping bestaat niet in zichzelf, God is de bron van al wat bestaat.

Het stroompje van kracht bevindt zich in ieder schepsel. Daar bevindt zich de levenskracht. Door dit stroompje is ieder schepsel met de volheid van Gods geheimen verbonden en door dit stroompje kan God naar het geschapene stromen.

De kerngedachte van Scivias:
geestelijke ontwikkeling door **vrije keuze**

Scivias T 25/III/4

Als je iemand vrij laat in zijn keuze, moet je er ook rekening mee houden dat die persoon - al naar zijn persoonlijkheid - een andere keuze maakt dan jij.

De wil wordt pas werkzaam als er eerst door te denken en te voelen een oordeel is gevormd, een keuze is gemaakt, waarvoor je om te beginnen door waar te nemen bewust bent geworden van een vraagstuk. De wil kan daardoor niet vrij zijn, want wordt gestuurd door de andere vermogens; maar in de mogelijkheid een keuze te maken door innerlijke overwegingen, daarin is de mens vrij.

Een vrije wil betekent een ongeleide werkzaamheid die alle kanten op zou kunnen gaan.

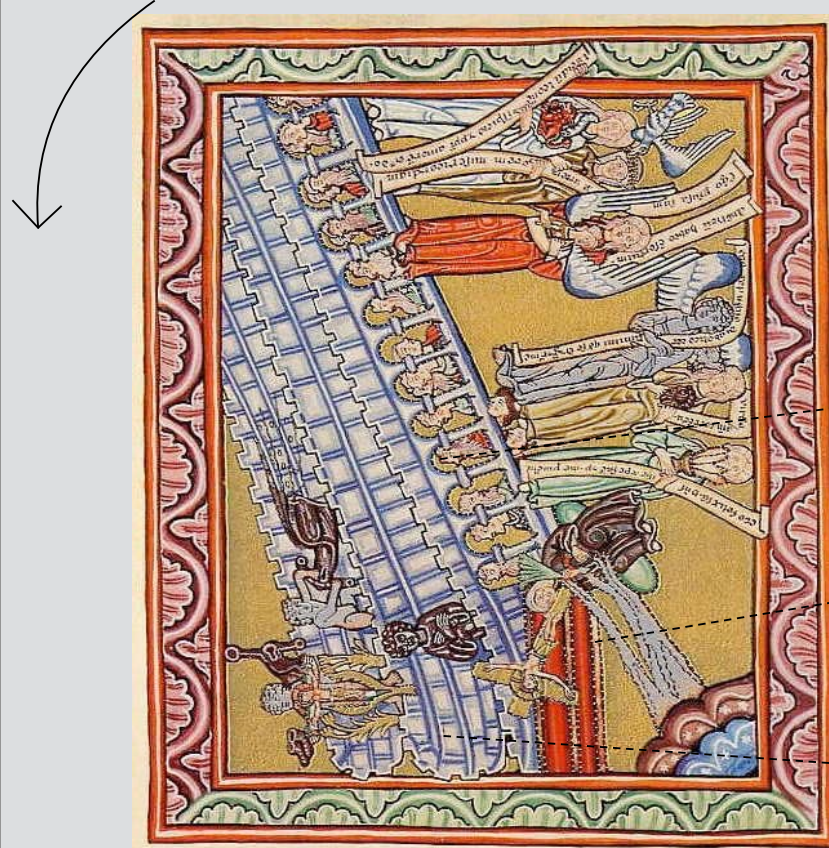
Een hemelse, vergulde vrouwenfiguur, de godskennis, staat in het midden, omgeven door zes engelen, terwijl rechts van haar zes welwillende gelovigen naderen en links drie personen een afwijzende houding aannemen.

Wie mensen de vrije keuze laat in een bepaald onderwerp, kan verwachten dat - afhankelijk van de persoonlijkheid - er mensen zullen zijn die met dat onderwerp instemmen en mensen die het afwijzen. Beiden hebben evenveel recht op het nemen van hun besluit.

In de Bergrede Mattheüs 5:45 zegt Jezus immers “dat God zijn zon laat opgaan over goede en slechte mensen en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen” en Hildegard was het daarmee eens. De mens is volkomen vrij om zelf zijn weg te kiezen.

4 De drie muren van de N-W muur

Scivias T 27/III/6

de drieboudige muur
van N naar W: de ge-
schiedenis en geeste-
lijke ontwikkeling van
het Joodse volk

1^e muur: de overheid

2^e muur: het volk

3^e muur: de geestelijk-
heid, profeten (binnen-
ste muur met hoofden)

de oneindige zuil van
de door Jezus, een
Jood, geopenbaarde
leer

het einde van de leiding
door het Joodse volk:
de diaspora

Voor Hildegard heeft de geschiedenis van het Joodse volk een bijzondere betekenis, want zij ziet in de opbouw van de joodse samenleving de eerste fase ontwikkeling van het geestelijke leven in de mensheid, als de grondslag van de opgang naar hereniging met God.

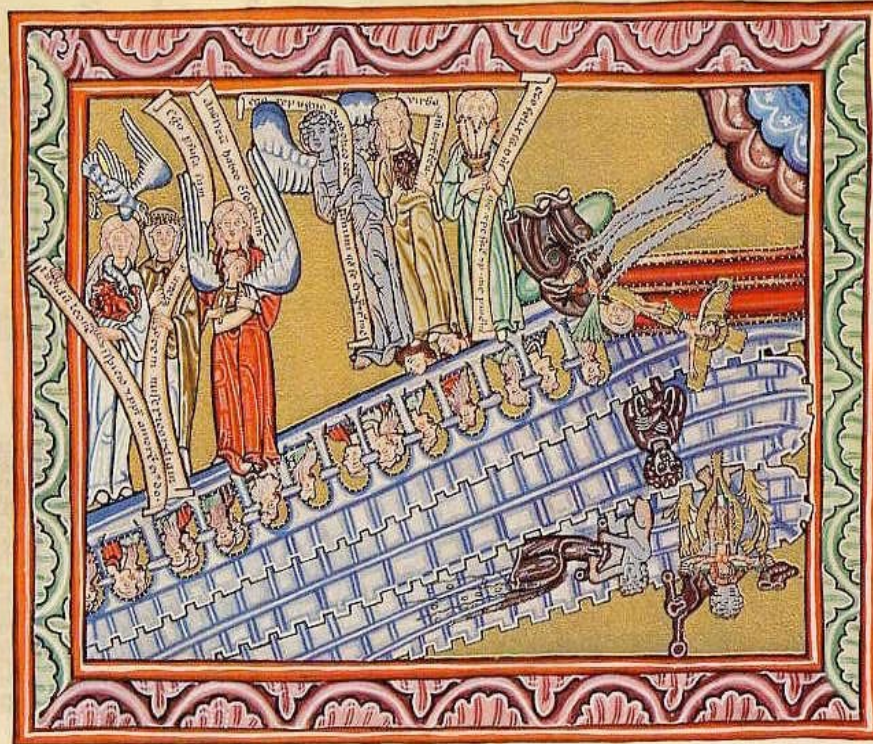
De buitenste muur duidt op de macht van de wereldse overheid, de binnenste verwijst naar de hiërarchie van geestelijke leiders, terwijl de middelste een beeld is van het volk, de gelovigen, die onder het gezag staan van de wereldlijke en kerkelijke overheid.

De opgang van het geestelijk leven begint met een gedisciplineerd leven, aanvankelijk geleid door gezagsdragers. Het komt overeen met de gedachtengang van St. Benedictus over kloosterleven en met de grote betekenis welke hij hecht aan gehoorzaamheid als grondslag voor een diepgaand, geestelijk leven.

In feite is dit de opvatting van alle geestelijke leiders, ook van de guru's in het Hindoeïsme en priesters van het Boeddhisme.

4 De deugden, ontwikkeld door de 'Wet' te gehoorzamen

1 2 3 4 5 6 7

nadruk leggen op de vrije keuze, op gewetensvol handelen, leren zichzelf de wet te stellen: Pythagoras, Plato, Jezus, Boeddha

Scivias

T 27/III/6

de deugden die in het Joodse volk zijn ontwikkeld door zich aan de Wet te houden (Tien 'geboden'):

- 1 Zelfverloochening (v)
- 2 Edelmoedigheid (v)
- 3 Vroomheid (v)
- 4 Vredelievend (m)
- 5 Waarheidszin (v)
- 6 Gelukzaligheid (v)
- 7 Onderscheiding (m)

Na de richtlijnen komen leraren die de

In de jeugd van de mensheid (Joods volk) moet de ontwikkeling tot volwassenheid beginnen door aan de jeugd 'richtlijnen' te geven (Hebr. 'dabar': woord, richtlijn, komt overeen met 'logos'), die moeten worden nagevolgd (de tien 'geboden').

Later moet de mens leren zichzelf de wet te stellen (Boeddha, Jezus) door de deugd van het geweten.

De geschiedenis van het Joodse volk begint met Abram in Ur. Zijn vader maakte afgodsbeelden. Abram doorzag het bedrog daarvan. Toen zijn vader een dag weg was, sloeg hij alle beelden stuk, behalve één. Tie hij terugkwam, riep hij Abram ter verantwoording. Die zei dat dat ene beeld de andere had stukgeslagen. De vader begreep Abram's bedoeling: eem afgodsbeeld is vals, bedrog.

Toen Abram afreisde naar Kanaän, zei Jahweh tegen hem: "Lech lecha:" "Trek je terug uit deze wereld en kom tot jezelf in je binnenwereld." Daarna heeft het Joodse volk officieel geen afgodsbeelden gebruikt en kreeg i.p.d. een boek met de tien 'geboden' van Mozes, Thora. T.o.v. de omringende volkeren verkeerden zij daardoor in een uitzonderingspositie en werden 'het volk met het boek' genoemd. Dat is altijd zo gebleven, zij schreven hun boeken Thora, Tenach en bespraken die → Talmoed (12 boeken), eeuwen lang (30% van alle Nobel-prijzen is toegekend aan Joodse geleerden, uit een volk van 16 miljoen personen).

4 Het keerpunt (wet is dwang: maar redding van de geest door eigen onderscheiding, door vrije keuze, door zichzelf de wet te stellen)

Scivias

T 27/III/6

6 nu 'bekleed met Christus',
links en rechts bomen,
het OT en NT

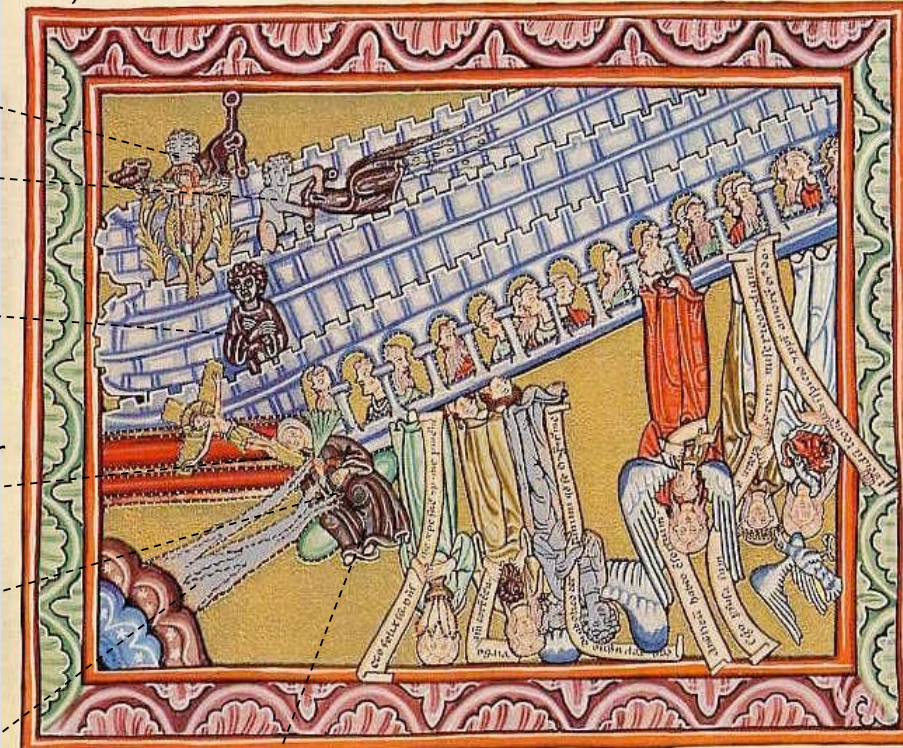
5 uittrekken van het
kleed, de Redding (m)

4 onderscheiden en
tot bezinning komen

3 Christus' kruis en leer
samen met kleeid der
Wet

2 de Onderscheiding
(v), aangeraakt door
Gods heilige Geest

1 Gods liefde (rood)
en wijsheid (blauw)

De deugd Onderscheiding, op groene wolk (groeikracht, ontwikkeling); zwart kleeid: de Joodse Wet, de dwang

In feite wordt hier weergegeven wat Athanacius van Alexandrië (295 - 373) bedoelde met: God is in Jezus mens geworden, opdat de mens vergoddelijkt worde.

De handelende persoon komt tot inkeer, tot bezinning, tot bekering en besluit zich met Christus te bekleden, d.w.z. Jezus leer te volgen, zoals verwoord in de Bergrede, de gelijkenissen en de toespraak tijdens het Laatste Avondmaal.

6 en is nu bekleed met Christus' leer,
met links en rechts de bomen van het
Oude en Nieuwe Testament

5 de gelovige trekt het kleet uit, de
redding (m) uit de dwang

4 in de gelovige groeit onderscheiding
waardoor de mens tot bezinning komt

3 Christus' leer komt samen met het
zwarte kleet van de Joodse Wet

2 de Onderscheiding (v), aangeraakt
door Jezus' leer, veroorzaakt groei

1 Gods liefde (rood) en wijsheid (blauw)
komt in de vorm van Gods heilige geest,
de geest in Jezus, de mensheid tege-
moet.

Een uitbeelding van de bekering door Jezus' leer, de rode kolommen, het zich ontdoen van het oude kleet van de Wet, van de oude mens. De opgang toont het keerpunt, de ommekeer in het geestelijk leven.

Door het kennisnemen van Jezus' leer komt de gelovige op een groene wolk te zitten: persoonlijke groeikracht i.p.v. de algemene 'dwang' of plicht door de Wet.

In de Tenach wordt niet het woord 'wet' maar 'dabar' gebruikt: woord, richtlijn, waardoor het persoonlijke verantwoordelijkheidsgevoel wordt aangesproken.

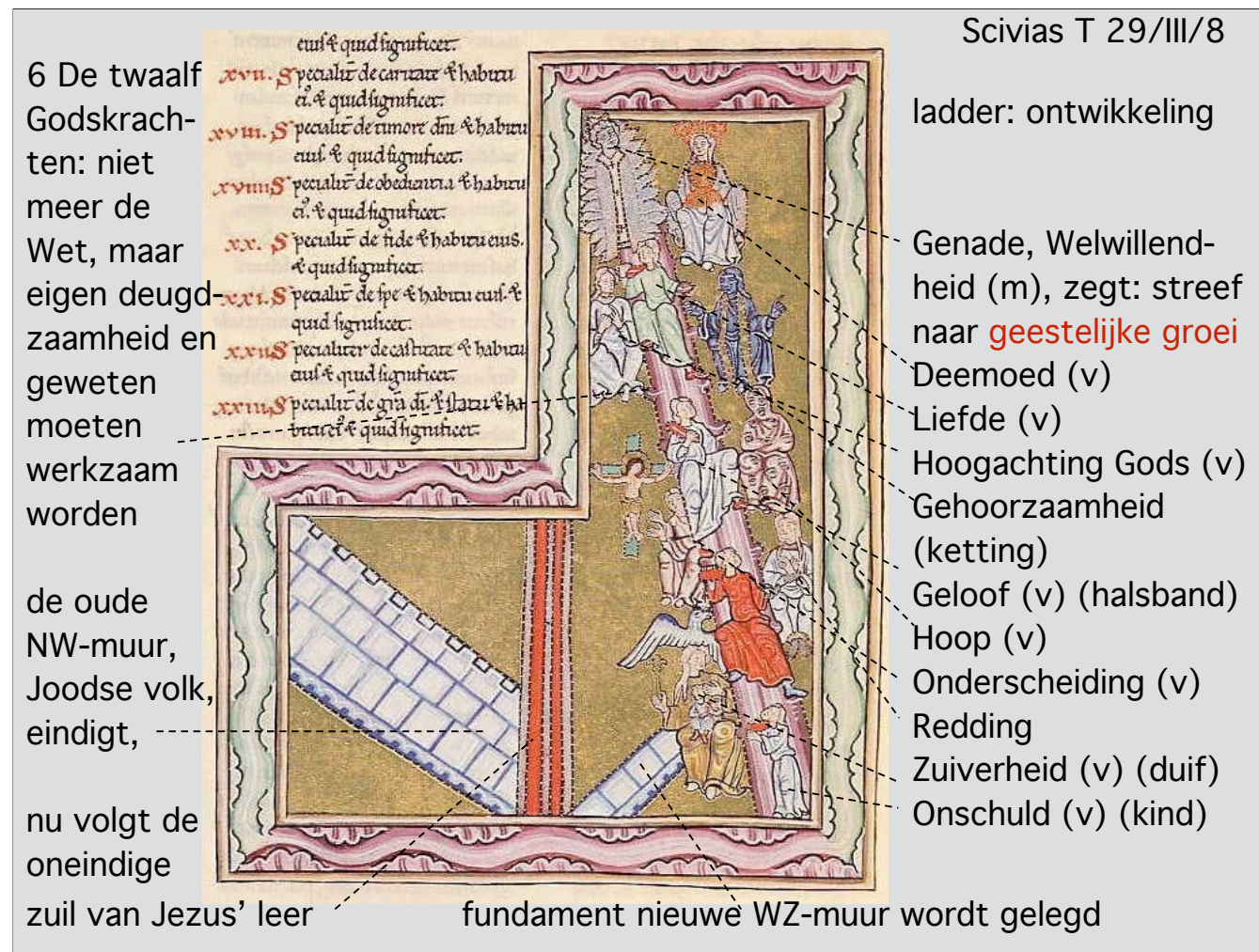
5 De nog te bouwen muur

De driehoekige zuil van Jezus' leer op de Westhoek, zonder begin en zonder einde, leer van het eeuwige leven: rood (liefde) in de kern, zilver (wijsheid) op de drie hoeken

de ondeugden blijven daardoor buiten de stad:

de Trots (veertjes)
het Ongeloof (stro)
het Bedrog (oud hout)

Jezus's leer van het eeuwige leven in het Koninkrijk Gods, wordt weergegeven door een rode (liefde) en een zilveren (rede) kolom, die in de oneindigheid doorlopen..

Het werk aan de nog te bouwen muur begint bij het keerpunt, Jezus' leer (rood/zilveren zuilen), waar de dwang van de Wet overgaat in het persoonlijke geweten en de deugden. Er zijn twaalf deugden of godskrachten, aangeduid door hun eigenschappen.

1 De Kracht Gods in gouden vlammen, staat aan de top en wordt Gratia, de genade [Hebr. 'ganada': welwillendheid] genoemd, met gekruld haar, mannelijk. In zijn toespraak nodigt hij de mens uit met God mee te werken door het kwaad te overwinnen.

2 Bovenaan naast Gratia is de Deemoed, de grootste deugd die Jezus heeft laten zien. Daarom draagt zij op haar borst de beeltenis van Jezus.

3 De derde deugd is de Liefde in blauwe kleur, in de Middeleeuwen de vrouwelijke kleur.

4 De vierde gestalte, onder de Liefde, is de Hoogachting Gods.

5 De vijfde gestalte is de Gehoorzaamheid; de ketting om haar nek is het leidsel waarmee zij zich door Jezus laat leiden.

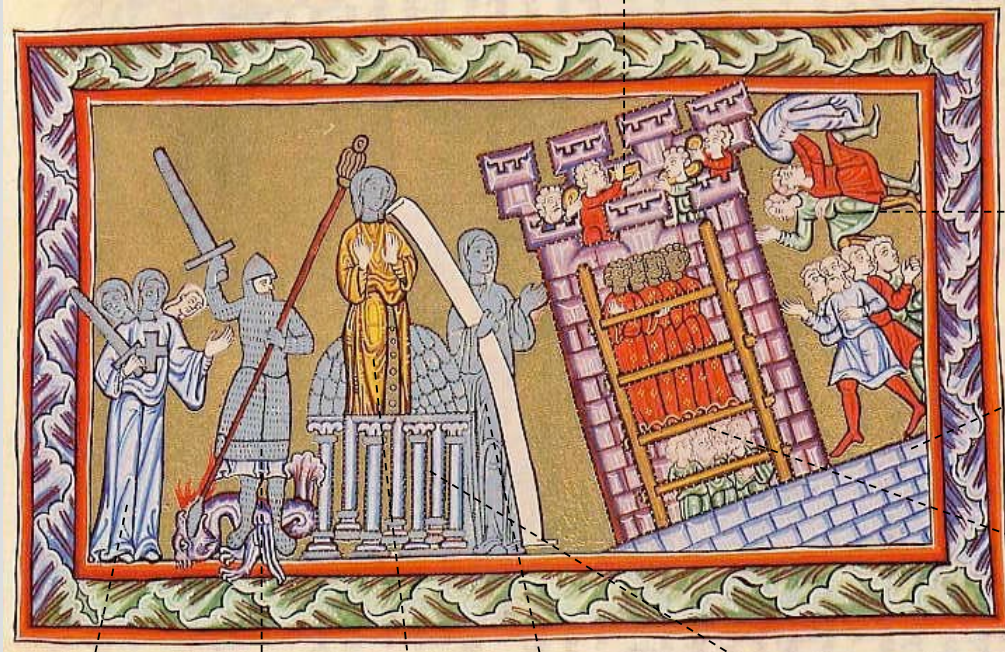
6 De volgende deugd links bovenaan is het Geloof. Zij draagt een rode halsband die haar liefde toont.

7 De zevende deugd is de Hoop, het verlangen naar de toekomstige beloning.

8 Discretio en 9 de Zieleredding het kruis in handen, omdat zij wisten dat daar het keerpunt lag en hier strekt iedere gelovige die Christus wil volgen, vol hoop de armen naar Jezus uit.

10 Tenslotte verschijnt de Castitas, vertaald door Zuiverheid, wat het ook is, maar hier met de diepere betekenis van geestelijke Maagdelijkheid onder leiding van de H. Geest, die in de gedaante van een duif boven de Castitas is afgebeeld.

11 Op haar schoot verschijnt een spiegel met de beeltenis van het kind, de Onschuld, onderaan.

ongelovigen
die de opbouw
tegenwerken

kerk op een
hellend vlak

ladder van de
opbouw

Heiligheid,
3 hoofden
1 het goede
2 deemoed
3 zelfbeoordeling

Kracht
Wijs-
heid

Recht-
vaardig-
heid

zeven gaven van de
heilige Geest uit de Burcht
de deugden die meewerken

Deze afbeelding is in twee gedeelten verdeeld. Aan de rechterkant is de bouw van een hoge toren te zien: de Kerk die door de gelovigen wordt opgebouwd. Tegen de toren is een brede ladder geplaatst, met twee groepen gelovigen: de groep in rode gewaden zijn de martelaren en de witte anderen de gewone gelovigen. Buiten de toren bevinden zich gelovigen en ongelovigen die de bouw juist tegenwerken.

De opbouwende gelovigen worden gesteund door vier Godskrachten: de Sapientia (wijsheid) (op een voetstuk van zeven zuiltjes), Justitia (rechtvaardigheid), Fortitudo (kracht) en Sanctitas (heiligheid), die rondom Sapientia staan. Het dichtst bij de Sapientia staat de Justitia, die toezicht houdt op de bouw.

De Kracht overwint zijn draak, zijn onbeheerste eigenschappen.

De Godskracht Sanctitas heeft met drie hoofden, twee in het zilver en een met een bleke gezichtskleur. Het middelste hoofd draagt de naam Sanctitas en zegt: "Ik ben geboren uit deemoed." Het tweede noemt zich 'wortel van het goede' terwijl het derde met het bleke gezicht zichzelf als naam geeft 'zelfbeoordeling'

Bij de beschrijving van de Godskracht Sanctitas zegt Hildegard: "De heiligheid is met zulk een glans van de goddelijke genade overgoten, dat de diepte van haar mysterie ver boven het begrip van de mens uitgaat."

de Victorie, de Kracht de Zelfoverwinning St Joris en de draak
 het 'monster' hoort bij de mens: het zijn de nog niet ontwikkelde vermogens; de **zelfoverwinning** is de overwinning van eigen, aardse ondeugden door jezelf als werk ter hand nemen en ze te bedwingen

Deze afbeeldingen hebben dezelfde betekenis als die van St Joris en de draak.

Het woord 'jihad' betekent letterlijk: 'streven', 'inspanning op de weg van God', terwijl het woord 'islam' 'onderwerping' betekent en 'islam Allah': 'onderwerping aan God'.

Wat de profeet Mohammed werkelijk verkondigde is: "De juiste jihad is 'de grote strijd' (jihad al akbar), de worsteling met zichzelf voor Allah en zij die deze juiste weg van onderwerping volgen, zullen worden gezegend."

Mohammed zag in dat de meest verheven strijd die iemand in dit bestaan kan strijden, de strijd is tegen de eigen zelfzucht, hebzucht en heerszucht (de zelfverwerkelijking), om je dan 'over te geven aan God' (de hereniging met God). Mohammed wees op de persoonlijke weg naar binnen!

De dieren van de vijf tijdperken; zilveren achtergrond: hemelse begeleiding.

De kerk zélf baart, door de nadruk op uiterlijk vertoon, de 'antichrist': de godloochenaar (die zich in Gods plaats wil stellen) en beschadigt de grondslag van de kerk (benen); maar de voeten, zilver: geloof blijft, later volgt herstel en 'voortgang'.

Jezus, hoeksteen van het nieuwe Jeruzalem, toont **leerboek**, maakt **belerende gebaar**; Jezus' onderste helft is donker: eerst afval door de antichrist, een monster met grootspraak, wil heersen aan de top; een vurige ingreep uit de hemel stort hem ter aarde; zijn navolgers komen tot inzicht en keren zich af: herstel van de kerk.

De vier laatste visioenen van het boek Scivias gaan over het einde der tijden, de Wederkomst van Christus, het Laatste Oordeel en de Hemelse Glorie.

Elk van de vijf dieren linksboven in dit visioen verzinnebeeldt een van de tijdperken in de geest van de toekomstvoorspelling in het Boek Daniël.

Rechtsboven zit Jezus met in zijn linkerhand een boek met twee sluitingen, terwijl hij met zijn rechterhand het belerende gebaar maakt: hij ontsluit het boek dat zijn leer bevat.

Op zijn schoot heeft hij de nieuwe stad Jeruzalem, maar de onderste helft van zijn kleet is nog zwart: Jezus wordt nog niet door iedereen juist op waarde geschat.

Linksonder wordt aan Hildegard getoond dat uit de kerk zelf de antichrist zal voortkomen (de financiële malversaties in het Vaticaan en de sexuele misstanden onder de priesters, waar niet afdoende tegen wordt opgetreden). Daardoor wordt de kerk gekwetst (rode, gewonde benen). Maar de voeten zijn zilver: dat betekent het geloof, waardoor het uiteindelijk door zal kunnen gaan en goed zal komen.

De antichrist zal in de maatschappij tot de hoogste lagen doorstoten, maar uiteindelijk een nederlaag lijden door een hemels ingrijpen, doordat de wetenschap zelf het bestaan van God zal bewijzen.

Hildegard van Bingen Scivias T32/III/11
 Uit de dierenbekken komt 'adem' (spiritus) de geest van de tijd die aan dat tijdperk (heuvel) is 'gebonden'.
 Laatste tijdperk: zwart-wit, een evenwichtige geest ('Waterman').
 Zilveren achtergrond: hemelse leiding.
 De jaartallen in de tabel komen ong. overeen met de achterwaartse verschuiving van het lentepunt door de dierenriem; 3+4 samengevoegd: het Vissentijdperk, daarna: Waterman.

	Daniël 7	Hildegard	Jakob Lorber	tijdperk ±
1	leeuw	hond (oranje)	Adam-Noach	4000-2000
2	beer	leeuw (rood)	Abraham-Mozes	2000-0
3	panter	paard (bruin)	kerk vóór schisma	0-1054
4	monster	varken (zwart monster)	kerk ná schisma	1054-±2020
5	Jezus	wolf (wit, staand: mens)	daarna: Jezus	±2020-4000

Uit de bek komt de adem, de ‘spiritus’, dus de ‘geest van de tijd’. Deze geest van de tijd is aan een bepaald tijdperk ‘gebonden’ met een koord.

Het laatste dier is een ‘witte wolf’, die op zijn achterpoten staat: het dier heeft zich vermenselijkt, het dierlijke in de mens is menselijk geworden... het Waterman-tijdperk.

Hetzelfde is het geval met het paard van St Joris, dat op menselijke wijze op zijn achterpoten staat.

8 De voltooiing
van de Stad Gods
door deugdbe-
oefening

zevenvoudige
opgang naar
Gods zetel door
toepsassing van
de deugden

de Wereldverza-
king in het draai-
ende rad, zegt:
“Wie Mij dient, zal
zijn waar Ik ben.”

Ezechiël 18:32
“Kom tot inkeer
en leef!”

Decima visio tercie partis
r post
hec i summa
te orientale
anguli pre
monstrati
edificii ubi
picti sunt
partes muri ipsi illa lucida & lapi
dea uidelicet quicquid erat in di
ctis septem gradibus candidissimi lapi
dis qui ad lapide illu magnu sup
que pfectus lucidus sedens i throno
apparuit i modum celestis ad
uoluntatem uidelicet. Et sup eisdem gra
dibus sedes posita erat. Sup qua uiue
bat quida sedens i urilem & nobilem
uultu pallidi tamen coloris & capillis
subnigris usque ad scapulas ipsi desce
dentes habebat. purpurea tunica
indutus. Qui acapite suo usque ad um
bilicum apparuit. Et ab umbilico
deorsum opumbrat in ad uidendum
fuerat. Et ipse respiciens i mundu
maxima fortitudine uociferabat
ad homines qui i eo erant dicens.
Verba filii hominis
Stulti homines qui repide &
curpate marceat i uobis meritis
nolentes uel oculu unu apere ad ui
dendu qd i bonitate spe uiri facit.

Scivias
T 31/III/10

Jezus met boek-
rol maakt het be-
lerende gebaar

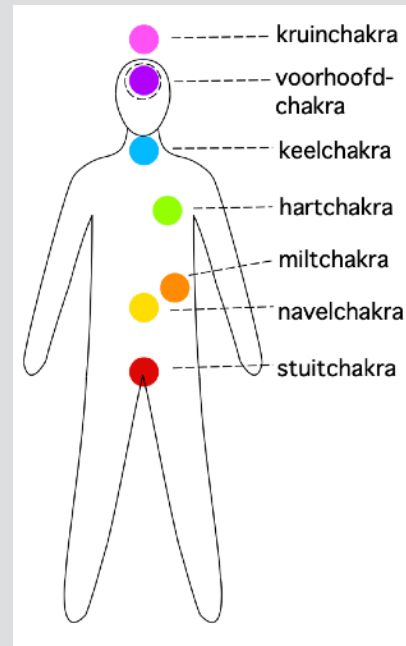
Standvastig-
heid
Hemelsver-
langen
Geweten

De Eendracht
tussen God en
de mens
“vleugels”: het
geestelijke ver-
mogen zich met
God te vereni-
gen

Bij de berg waarop God zetelt in twee van de eerdere visioenen (Scivias T 2/I,1, Scivias T 19/III/1) is ook sprake van een zevenvoudige opgang. Bij die opgang gaat het om de geestelijke ‘beklimming’ (ontwikkeling) van de ijzeren berg uit het eerste visioen.

De zeven treden als de opgang naar God, zijn in yoga de zeven chakra’s, waarmee de geestelijke vermogens samenhangen, de zeven treden van hun ontwikkeling en met de deugden die moeten worden ontwikkeld om de hereniging met God te bereiken.

Zevenvoudige opgang in Kundalini yoga ('yoga': vereniging)

chakra	klieren	kleuren	vermogens
kruinchakra	hypofyse	violet	de geest
voorhoofd	epifyse	paars	waarnemen
keel	schildklier	blauw	denken
hart	thymus	groen	voelen
navel	alvleeskl.	geel	willen
milt	gonaden	oranje	uitgekeerd
stuit	bijnieren	rood	ingekeerd

De deugden hangen met de vermogens samen. Door de vermogens bewust en beheerst te leren gebruiken, worden zij ontwikkeld tot de deugden, wat op natuurlijke wijze leidt tot de opgang door de zeven chakra's (kundalini yoga).

waarnemen - denken - voelen - willen - ingekeerd - uitgekeerd
aandacht - begrip - liefde - geduld - zelfbezonnenheid - gemeenschapszin

Deugd is: uit liefde aandacht, begrip en geduld hebben met je medemens.

Kundalini yoga (S. 'yoga' ~ L. 'iungo': verbinding: 'kundalini yoga': door ontwikkeling van de levenskracht: verbinding) is Sanskriet voor 'de opge-rolde', wat (figuurlijk) verwijst naar de in de mens slapende, geestelijke levenskracht a.h.w. die in de basis van de ruggengraat ligt. Deze kracht, symbolisch voorgesteld als een 'slapende slang', kan worden gewekt en omhoog gestuwd door de zeven chakra's door middel van chakra-oefeningen in o.a. yoga. Door deze kracht werkzaam te maken, kan men een hogere bewustzijnstoestand bereiken. Kenmerken van kundalini:

- Symbolische slang: de levenskracht wordt vaak voorgesteld als een opgerolde slang aan de basis van de ruggengraat, die door de zeven chakra's (krachtcentra) omhoog beweegt wanneer hij ontwaakt.
- Levenskracht: is een vorm van oer- of levenskracht die iedereen van nature bezit, vergelijkbaar met andere concepten als 'prana', 'chi' of geest.
- Beoefening: kundalini wordt werkzaam middels oefeningen, waaronder ademhalingstechnieken, mantra's, meditatie en yoga-houdingen. Kundalini yoga is een yoga-vorm die zich hierop richt.
- Ervaringen: het ontwaken van de levenskracht kan leiden tot verschillende ervaringen, zoals een toegenomen gevoel van bewustzijn, verhoogde vitaliteit en ontspanning, maar ook krachtige fysieke en gevoelsmatige reacties.
- De kruinchakra wordt de 'Poort van Brahman' genoemd. Als die wordt geopend, daalt een kracht van boven erop neer en wordt het lichaam in een wiegende beweging gebracht.
- Spiritueel potentieel: het doel van het activeren van kundalini is om een staat van hoger bewustzijn te bereiken, wat kan

leiden tot innerlijk evenwicht en verlichting, en bevordering van de zelfverwerkelijking.

- Waarschuwing: het wordt afgeraden zomaar met kundalini-oefeningen te beginnen zonder begeleiding, omdat de kracht overweldigend kan zijn als deze te snel of onjuist wordt gewekt.

De levenskracht in de vorm van de geestelijke vermogens wordt op natúúrlijke wijze versterkt door de beoefening van de deugden in de omgang met onze medemensen in het dagelijkse leven. De mens wordt mens door de medemens. Als de verhouding tot de medemens goed is, deugdelijk is, is die tot God het ook.

De betekenis van 'yoga' is verbinding, maar dat is ook de betekenis van 'religie', van Latijn 're-ligio': herverbinding. Bepaalde vormen van yoga pasten ook de deugden toe, zoals Karma-yoga en Njana-yoga. Het doel was de herverbinding van de menselijke geest, Atman, met de algeest, 'Brahman', van: Sanskriet stam 'brh': steunen, sterk zijn, stevig zijn (deugdelijk zijn!)

sanskriet 'brih': vermeederen, uitzetten, groeien. Brahman zet uit en wordt het heelal, de algeest, zowel geestelijk als stoffelijk.

De betekenis van het Griekse woord hormoon komt van 'hormaoo', wat betekent 'in beweging zetten'. Maar dat doen de geestelijke vermogens ook. Vandaar dat in de tabel de vermogens en daarmee de deugden ook samenhangen met de hormonen.

Deugd: uit liefde (voelen) aandacht (waarnemen), begrip (denken) en geduld (willen) hebben met je medemens.

In geestelijke wereld is te zien dat de algeest een oneindige zee van geestelijk licht en geestelijke warmte is. De menselijke geest is een bolvormige wolk van datzelfde geestelijke licht en warmte, die door verdichting uit de algeest is voortgekomen: een bewuste, vermogende levenskracht. Door die verdichting is er een holle ruimte om de geest heen ontstaan, waardoor er aanvankelijk geen rechtstreekse verbinding met de algeest meer is.

Met dat licht en die warmte echter hangen de vermogens samen, die in aanleg in de geest aanwezig zijn: waarnemen is vormbaar licht, denken zelfvormend licht, voelen vormbare warmte, willen zelfvormende warmte.

Door de vermogens bewust en beheerst te leren gebruiken in de omgang met medemensen in het dagelijkse bestaan, komen ze tot ontwikkeling en vormen het geweten en de deugden. Daardoor nemen het licht en de warmte toe, en komen steeds mee in overeenstemming met het licht en de warmte van de algeest.

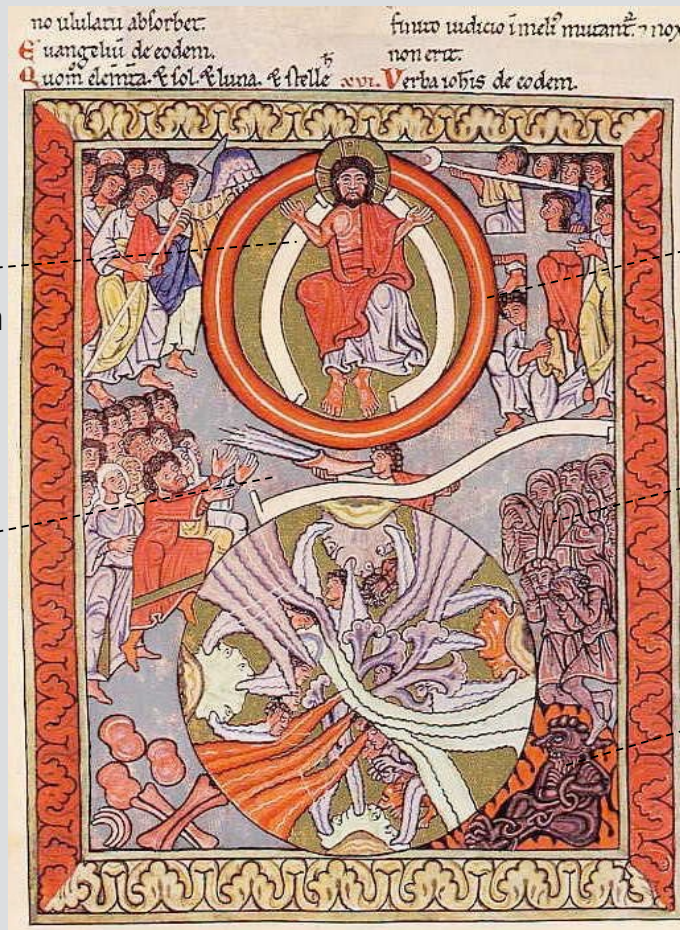
Door de geestelijke groei neemt de geest toe in omvang, vult steeds meer de ruimte tussen zichzelf en de goddelijke algeest op, waardoor ten slotte de verbinding met de algeest wordt hersteld: de hereniging met God.

Bezoek hiervoor ook: <https://www.geestkunde.net/deel-1-geestelijke-vermogens.shtml>

De wederkomst
van Jezus en het
laatste oordeel

Jezus ontvangt de
gelovigen met open
hand, een zege-
nend gebaar

de gelovigen
horen de bazuin
van de engel

Scivias
T 33/III/12

het eeuwig
draaiende rad
van ontwikke-
ling

de ongelovigen
zien verschrikt
de wanorde der
elementen

de tegenstander
wordt gebonden

Tijdens de overgang naar het nieuwe tijdperk (van het Vissen- naar het Watermantijdperk) wanneer Jezus terug zal komen, zal er chaos heersen op aarde. Onderaan is te zien, hoe de elementen door elkaar worden geworpen. De gelovigen zien verlangend uit naar Jezus terwijl de ongelovigen verschrikt naar de chaos op aarde kijken.

De lege stroken papier zijn banderollen of tekstballonnen. Als de toespraak in het boek Scivias te lang is, blijven ze op het miniatuur leeg.

De hemelse
rangorde

God en heilige
Geest
belerend gebaar

gemeenschap
der gelovigen

het hemelse
paradijs

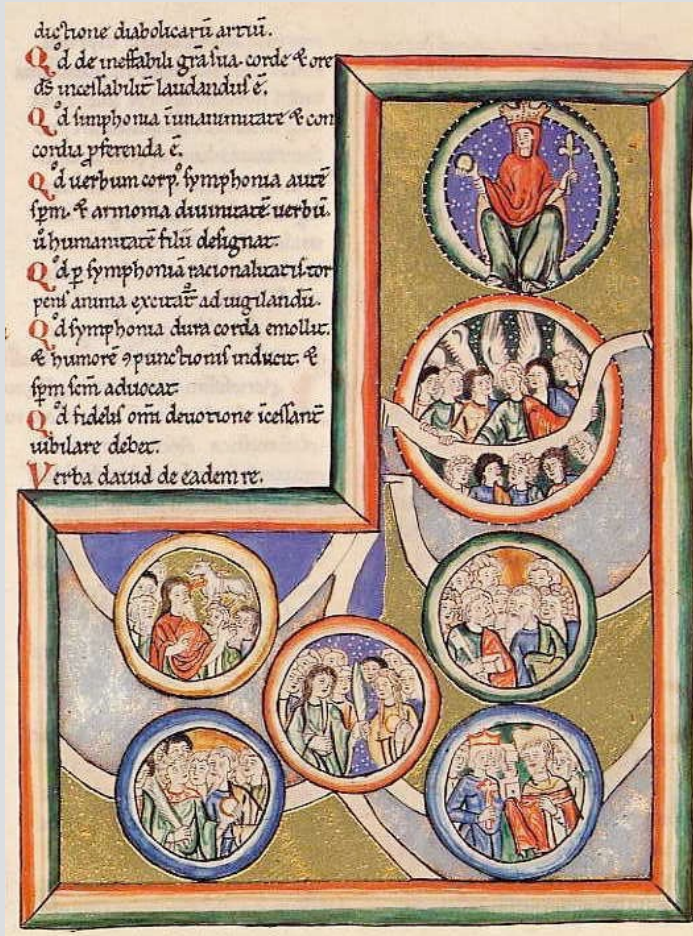
Scivias
T 34/III/12

... Maria en Jozef

Na de chaos van het overgangstijdperk zal het duizendjarige rijk van Jezus aanbreken - wat heel geleidelijk verloopt.

De zeven
hemelen

de hemelse
symfonie van
het koor der
heiligen

Scivias
T 35/III/13

Maria

het koor der
engelen

profeten
apostelen
martelaren
geestelijken
gelovigen

In het laatste visioen van Scivias zingen alle hemelbewoners op hun beurt een lied: eerst ter ere van Maria, dan ter ere van de engelen, vervolgens voor de profeten en apostelen, martelaren en belijders, tenslotte het lied van de maagden. Al deze heiligen staan hier afgebeeld met een lege banderol.

Einde
Visioenen van
Hildegard van Bingen
Boek Scivias III

